

عنوان مقاله:

تاثیر پخش سیلاب در افزایش رطوبت، حاصلخیزی خاک و تغییرات پوشش گیاهی (مطالعه موردی آب باریک بم)

محل انتشار:

سومین همایش ملی-دانشجویی مرتع، آبخیز و بیابان (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محسن هوشمند - کارشناس ارشد منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

توزیع نامناسب بارندگی در مناطق خشک و نیمه خشک از یک طرف باعث سیل‌های مخرب شده، و از طرف دیگر باعث ایجاد خشکسالی می شود و این امر محصولات کشاورزی و در نتیجه اقتصاد منطقه را دچار آسیب می کند. با توجه به وضعیت اقلیمی کشور ایران از یک طرف و ایجاد بیابان‌های طبیعی از طرف دیگر و دخالت غیر معقول انسان‌ها در استفاده بی رویه از منابع آب، پخش سیلاب یکی از روش‌های بهره برداری بهینه از سیلاب ها می باشد که می تواند تاثیرات مثبتی بر روی تغذیه سفره آب زیرزمینی، بهینه سازی و مدیریت منابع آبی و ارتقاء راندمان آبیاری بل تاکید بر خشکسالی داشته باشد. این بررسی در سال‌های 88_89 در منطقه آب باریک بم واقع در استان کرمان انجام پذیرفته است، که در تقسیم بندی های طبیعی جزء نواحی خشک و بیابانی محسوب می گردد. با توجه به این که یکی از مشکلات و معضلات اساسی در منطقه مورد مطالعه بالا بودن میزان تبخیر سالیانه 4000 میلی متر و از طرفی کمبود بارندگی در منطقه که معادل سالیانه 50 میلی متر می باشد، مشکلاتی را بعثت کمبود آب در منطقه ایجاد نموده است. هدف از این تحقیق بررسی مدیریت بهینه سازی منابع آبی و ارزیابی اثرات پخش سیلاب در تغییرات پوشش گیاهی می باشد. تحقیق فوق یک تحقیق کیفی است که جمع آوری داده ها از طریق مشاهده مستقیم، بررسی اسناد و مدارک و محاسبه عمیق انجام پذیرفته است. نتایج حاصل از این تحقیق بیانگر این است که اگر چه بستر اولیه عرصه های پخش سیلاب از نظر مواد آلی و حاصل خیزی خاک فقیر است، ولی در مجموع پخش سیلاب باعث بهبود شاخص های حاصلخیزی در خاک سطحی عرصه پخش سیلاب شده است.

کلمات کلیدی:

پوشش گیاهی مناطق خشک، بهینه سازی، پخش سیلاب، آب باریک بم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/220826>

